

ffernes fra den oeconomiske Bestyrelse af Sognets Fattigvæsen. — Den 3die Landsstingsmand for 9de Kreds (Mourier-Petersen) har i Forbindelse med et fraværende Medlem (Nielsen) stillet tvende Vædringsforslag til dette Affnit, nemlig under Nr. 11 og 14 til §§ 20 og 23. Disse Vædringsforslag gaae ud paa at fastsætte en anden endelig Tidsfrist for Amtsraadets Paakjendelse af Skattepligtsspørgsmaal end den i Lovforslaget indeholdte. Naar jeg siger en endelig Tidsfrist, er dette dog ikke ganske correct, thi Forslagene gaae egentligt ud paa at udsætte Tidsfristen ved at indsætte en aldeles ubestemt Frist ifødetfor den nu i §§ 20 og 23 indeholdte bestemte. Naar det f. Ex. i det andet af disse to Vædringsforslag er foreslaaet, at den Tidsfrist, som nu findes i Lovforslagets § 23, ifølge hvilken Paakjendelsen af Klager, foranledigede ved Tillægspligtninger, skal finde Sted inden Udgangen af September Maaned, skal bortfalde, og at der ifødet derfor skal indsættes, at Paakjendelsen skal finde Sted „i det første eller senest i det andet Møde derefter“, da er det øiensynligt, at Paakjendelsen saa lovmægholdeligt vil kunne finde Sted, endogsaa længe efterat Skatteaaret er gaaet tilende. Der er Intet, der forpligter Amtsraadet til at holde eet, endfig to, Møder efter September Maaned's Udgang. Det ærede Medlem, der anbefalede disse Forslag (Mourier-Petersen), gjorde netop selv opmærksom paa, at Lovforslaget giver Amtsraadet en Frihed, som det ikke tidligere har havt, til selv at bestemme Tiden for sine Møder; men det forekommer mig aldeles nødvendigt, at man ikke, fordi man indrømmer denne Frihed, kan opgve Fordringen om, at Amtsraadet skal have tilendebragt visse Forretninger inden en vis Tid. Der staaer ikke i Vædringsforslagene, at Paakjendelsen skal finde Sted i det første Møde, thi saa vilde jeg endda have mindre Betænkelse ved dem, men der staaer „i det første eller senest i det andet Møde derefter“, og dette forekommer mig at kunne give Anledning til, at Paakjendelsen bliver udsat overmaade længe. De tvende ærede Forslagsstillere have formodentligt, ved at foreslaae, at Paakjendelsen skal finde Sted i det første eller det andet Møde, tænkt sig, at visse Sager kunne være

af en saadan Bessæffenhed, at de trænge til en gjentagen Drøftelse, men jeg vil forsaavidt henvise til, at det jo staaer Amtsraadet fuldstændigt frit for at udnævne et Underudvalg til den foreløbige Behandling af saadanne Sager, saaledes som det overhovedet kan gjøredet med Hensyn til alle Sager. Det vil være de ærede Herrer fuldkommen vel beksent, at dette allerede nu er Praxis, idetmindste i mange Amtsraad. Men naar en Sag faaer en saadan foreløbig Behandling i et Underudvalg, som særligt er udnævnt af Amtsraadet til at beskæftige sig med det Slags Sager, troer jeg ikke, at der kan være nogen Betænkelse ved at paabyde, at den endelige Paakjendelse fra Amtsraadets Side skal finde Sted i det første Møde derefter og ikke alternativt i det første eller senest i det andet Møde. I Anledning af det første Vædringsforslag gjorde den ærede Drøffører for Forslagsstillerne (Mourier-Petersen) vel opmærksom paa, at det ikke vilde faae nogen reel Betydning, naar man tillige vedtog et andet Forslag, som ogsaa er stillet til § 20, nemlig det under Nr. 12 om, at en Skatteyder ubetinget skal præstere det, der er paalignet ham, selv om han har paalaget Pligtningen, hvortimod han naturligviis saa har Recurs til senere at faae det formeget Betalte godtgjort; men jeg maa dog gjøredet opmærksom paa, at en reel Betydning vil det alligevel dog let kunne faae, at den endelige Paakjendelsesfrist udflydes hyerligere, nemlig den, at det kunde hælde, at Udpantningen saa vilde komme til at foranledige vedkommende Commune langt større Besvær end ellers, idet Skatteyderen jo saa kan være bortflyttet fra Communen, inden den endelige Paakjendelse finder Sted. — Der er stillet endnu to Vædringsforslag til dette Affnit, men, da de ærede Forslagsstillere endnu ikke have begrundet dem, skal jeg ikke nu udtale mig om dem.

Bonne: Jeg skal strax tillade mig at anbefale det ene af de to Forslag, som den høitærede Minister ikke har omtalt, nemlig det under Nr. 22 til en ny Paragraph. Dette Forslag blev allerede antydet ved Sagens 1ste Behandling, og det er stillet af reent praktiske Hensyn. Det er naturligviis ønskeligt, om